

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia) 19. juunil 2018 – Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen versus WTG Retail BVBA

(Kohtuasi C-404/18)

(2018/C 311/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon, Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Kostja: WTG Retail BVBA

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õigust ja eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ⁽¹⁾ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes artiklit 24 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt on tunnistajateks olevatele isikutele ette nähtud kaitse ohvrustamise eest kohaldatav üksnes isiku suhtes, kes kaebuse menetlemise raames teeb isikule, kellele on kaebus esitatud, allkirjastatud ja dateeritud dokumendis teatavaks kaebuse esemeks olevat olukorda puudutava asjaolu, mida ta on ise näinud või kuulnud, või kes annab tunnistajana ütlusi kohtus?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 204, lk 23.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 20. juunil 2018 – PG versus Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Kohtuasi C-406/18)

(2018/C 311/08)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: PG

Vastustaja: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Eelotsuse küsimused

1. Kas põhiõiguste harta artiklit 47 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ (nn varjupaigamenetluse direktiiv) artiklit 31, võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhiõiguste konventsiooni artiklites 6 ja 13 sätestatud, on võimalik tõlgendada selliselt, et liikmesriik on täitnud õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile tagamise kohustust ka siis, kui kohtul ei ole lubatud muuta pagulasseisundi andmise menetluses tehtud otsust, vaid ta võib selle ainult kehtetuks tunnistada, saates asja uue menetluse läbiviimiseks haldusasutusele tagasi?

2. Kas põhiõiguste harta artiklit 47 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/32/EL (nn varjupaigamenetluse direktiiv) artiklit 31, arvestades Euroopa inimõiguste ja põhiõiguste konventsiooni artiklites 6 ja 13 sätestatud, on võimalik tõlgendada selliselt, et sellised liikmesriigi õigusnormid, milles – olenemata igasugustest muudest erilistest asjaoludest, juhtumi erisusi ja võimalikke tõendamisel tekkinud raskusi arvesse võtmata, on ette nähtud kõikide kohtulike varjupaigamenetluste jaoks ainult 60-päevane kohustuslik menetlusaeg?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
22. juunil 2018 – Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo versus Banca d'Italia**

(Kohtuasi C-414/18)

(2018/C 311/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Vastustaja: Banca d'Italia

Eelotsuse küsimus

Kas siis, kui tõlgendada määruse nr 2015/63⁽¹⁾ artikli 5 lõiget 1, eriti punkte a ja f lähtuvalt põhimõtetest, mis on sätestatud samas õigusaktis ning direktiivis 2014/59⁽²⁾, määruses nr 2014/806⁽³⁾ ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 120, ning lähtudes sellistest Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 21 ette nähtud põhireeglitest nagu võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse reegel ning direktiivi 2014/59 artikli 103 lõikes 2 sätestatud topeptosamaksete keelust osamaksete arvutamisel, keelab see säte kohaldada grupisestest kohustuste jaoks ette nähtud õigusnorme ka siis, kui tegemist on „faktiliste gruppidega“ või vähemalt ühe krediidiasutuse või investeerimisühingu ning teiste samasse süsteemi kuuluvate pankade vaheliste vastastikuste suhetega; kas soodsamat kohtlemist, mis on samas artiklis 5 ette nähtud tugilaenudele, – ikka eeltoodud põhimõtetest lähtudes – saab kohaldada analoogia alusel ka nende kohustuste suhtes, mis on „teise astme“ pangal teiste sama süsteemi (Credito Cooperativo) pankade ees, või kas asjaolu, et krediidiasutus, kes konkreetsel juhul tegutseb väikeste pankade vastastikku seotud ja ühtse kogumi keskastutusena, sealhulgas ka suhetes Euroopa Keskpanga ja finantsturuga, on selline teise astme pank, peaks kehtivate õigusnormide kohaselt ikkagi kaasa tooma selle, et riiklik kriisilahendusamet teeb ühenduse organitele finantsandmeid esitades ning selle krediidiasutuse poolt kriisilahendusfondi tasumisele kuuluvaid osamakseid kindlaks määrates teatavaid parandusi olenevalt krediidiasutuse tegelikest kohustustest ja konkreetsest riskiprofiilist?

⁽¹⁾ Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 46).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, lk 190).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).